

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2018/1541

2018 m. spalio 2 d.

kuriuo iš dalies keičiamos reglamentų (ES) Nr. 904/2010 ir (ES) 2017/2454 nuostatos dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje stiprinimo priemonių

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę, ⁽²⁾

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) dabartinė valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo sistema grindžiama 1993 m. nustatytomis pereinamojo laikotarpio procedūromis, kurios, turint omenyje labai sudėtingą pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistemą, paseno ir neužkerta kelio sukčiavimui. 2017 m. spalio mėn. Komisija pateikė pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo nustatomi galutinės PVM sistemos, skirtos tarp valstybių narių vykdomai įmonių tarpvalstybinei prekybai, principai, kurie būtų grindžiami tarpvalstybinio tiekimo apmokestinimu paskirties valstybėje narėje. Atsižvelgiant į tai, kad, norint visiškai įdiegti galutinę PVM sistemą, skirtą Sąjungos vidaus prekybai, galėtų prireikti kelerių metų, reikalingos trumpalaikės priemonės, siekiant veiksmingiau ir laiku kovoti su tarpvalstybiniu sukčiavimu PVM. Be to, kovojant su sukčiavimu PVM apskritai ir siekiant sustiprinti mokesčių administratorių tarpusavio pasitikėjimą iki kol įsigalios galutinė PVM tvarka, labai svarbu gerinti ir paprastinti administracinio bendradarbiavimo priemones, visų pirma, tinklą „Eurofisc“;
- (2) siekiant kovoti su sukčiavimu PVM, dažnai reikia atlikti administracinį tyrimą, visų pirma, kai apmokestinamasis asmuo neįsisteigęs valstybės narėse, kuriose reikia sumokėti mokesť. Siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai vykdomos PVM prievolės ir išvengti darbo dubliavimo ir administracinės naštos, tenkančios mokesčių administratoriams ir įmonėms, kai bent dvi valstybės narės mano, kad reikia atlikti administracinį tyrimą dėl sumų, kurias deklaravo apmokestinamasis asmuo, neįsisteigęs jų teritorijoje, bet jose apmokestinamas, valstybė narė, kurioje įsisteigęs apmokestinamasis asmuo, turėtų vykdyti tyrimą, nebent tas asmuo gali pateikti prašomą informaciją. Prašančiosios valstybės narės turėtų būti pasirengusios padėti įsisteigimo valstybei narei, aktyviai dalyvaudamos, atliekant tyrimą. Kadangi besikreipiančiųjų valstybių narių pareigūnai gali geriau žinoti atvejo faktus ir aplinkybes ir jeigu valstybė narė, į kurią kreipiamasi, neprašo, kad tyrime dalyvautų besikreipiančiųjų valstybių narių pareigūnai, pastarųjų valstybių pareigūnai turėtų galėti dalyvauti, atliekant administracinį tyrimą, jei tenkinamos tokio dalyvavimo sąlygos pagal valstybės narės, į kurią kreipiamasi, nacionalinę teisę. Tokiu atveju besikreipiančiųjų valstybių narių pareigūnai turėtų galėti patekti į tas pačias patalpas ir susipažinti su tais pačiais

⁽¹⁾ 2018 m. liepos 3 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2018 m. gegužės 23 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

dokumentais kaip ir valstybės narės, į kurią kreipiamasi, pareigūnai, pastariesiems tarpininkaujant. Kai valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisės aktai numato tokias dalyvavimo užtikrinimo sąlygas, turėtų būti laikoma, kad valstybė narė, į kurią kreipiamasi, turi imtis toms sąlygoms įvykdyti būtinų veiksmų. Bet kuriuo atveju besikreipiančiųjų valstybių narių pareigūnai tais atvejais, kai, jų manymu, tai būtina, turėtų turėti galimybę dalyvauti konsultavimosi su valstybės narės, į kurią kreipiamasi, pareigūnais dėl joje vykdomo tyrimo tikslais, juos apie tai informavę. Tokio konsultavimosi tikslas galėtų būti keistis nuomonėmis ir informacija apie tyrimo eigą ir siūlyti bei aptarti galimus veiksmus;

- (3) turėtų būti įmanoma kuo paprasčiau ir veiksmingiau be išankstinio prašymo perduoti informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal Tarybos reglamentą (ES) Nr. 904/2010 ⁽¹⁾. Todėl reikia leisti kompetentingoms institucijoms perduoti informaciją, naudojant kitas priemones, ne tik standartines formas, kai jos mano, kad kitos saugios priemonės yra tinkamesnės, ir susitaria jas naudoti arba kai informacija gaunama iš trečiosios valstybės;
- (4) Tarybos direktyvos 2006/112/EB ⁽²⁾ 143 straipsnio 2 dalyje nustatytu PVM netaikymu prekių importui (42 ir 63 muitinės procedūros) dažnai piktnaudžiaujama ir prekės nukreipiamos į juodąją rinką, nesumokėjus PVM. Todėl labai svarbu, kad muitinės pareigūnai, tikrindami, ar, netaikant PVM, laikomasi reikalavimų, turėtų prieigą prie PVM mokėtojo kodų registro ir sumuojamųjų ataskaitų. Be to, muitinių sukaupta informacija, kaip šios procedūros dalis, taip pat turėtų būti prieinama valstybės narės, kurioje turėtų būti atliekamas tolesnis prekių įsigijimas Bendrijos viduje, kompetentingoms institucijoms;
- (5) siekdamas kovoti su sukčiavimu, susijusiu su dvigubos PVM tvarkos taikymu automobiliams, „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnai turėtų turėti automatinę prieigą prie transporto priemonių registracijos duomenų. Taip jie galėtų greitai nustatyti, kas įvykdė sukčiavimo sandorius ir kur. Tokia prieiga turėtų būti suteikta per Europos transporto priemonių ir vairuotojo pažymėjimų informacinės sistemos (EUCARIS) taikomąją programinę įrangą, kurią valstybės narės privalo naudoti pagal Tarybos sprendimus 2008/615/TVR ⁽³⁾ ir 2008/616/TVR ⁽⁴⁾ tiek, kiek tai susiję su transporto priemonių registracijos duomenimis;
- (6) siekiant užtikrinti vienodas automatinės prieigos prie muitinių sukauptos informacijos ir prie transporto priemonių registracijos duomenų nuostatų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi, laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁵⁾;
- (7) siekiant užtikrinti veiksmingą ir efektyvų PVM taikymo tarpvalstybiniais sandoriams stebėjimą, Reglamente (ES) Nr. 904/2010 numatyta, kad pareigūnai gali būti administracinėse patalpose ir dalyvauti, atliekant administracinius tyrimus kitose valstybėse narėse. Siekiant stiprinti mokesčių administratorių gebėjimą tikrinti tarpvalstybinį tiekimą, reikėtų bendrai vykdyti administracinius tyrimus, kad dviejų ar kelių valstybių narių pareigūnai galėtų sudaryti bendrą grupę ir aktyviai dalyvauti, bendrai atliekant administracinį tyrimą;
- (8) siekiant kovoti su didžiausio masto tarpvalstybiniu sukčiavimu, būtina paaiškinti ir stiprinti tinklo „Eurofisc“ valdymą, užduotis ir veikimą. „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnai turėtų turėti galimybę greitai gauti visą reikiamą informaciją, ja keistis, ją apdoroti ir analizuoti bei koordinuoti bet kokius tolesnius veiksmus. Vis dėlto toks koordinavimas nereikia teisės iš dalyvaujančios valstybės narės reikalauti kokių nors konkrečių tyrimo veiksmų. Taip pat būtina stiprinti kovą su sukčiavimu PVM Sąjungos mastu, visų pirma, įgalinant „Eurofisc“ veiklos srities koordinatorius prašyti tikslinės informacijos iš Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo ir mokymo agentūros (toliau – Europol) ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (toliau – OLAF). Todėl, norėdami savo ruožtu gauti atitinkamą informaciją, kurią turi Europol ir OLAF, „Eurofisc“ veiklos srities koordinatoriai turėtų turėti galimybę Europolui ir OLAF siųsti tiek informacijos, kiek būtina;
- (9) siekiant užtikrinti vienodas „Eurofisc“ nuostatų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi, laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011;

⁽¹⁾ 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010 10 12, p. 1).

⁽²⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

⁽³⁾ 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu srityje (OL L 210, 2008 8 6, p. 1).

⁽⁴⁾ 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas 2008/616/TVR dėl Sprendimo 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu srityje, įgyvendinimo (OL L 210, 2008 8 6, p. 12).

⁽⁵⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (10) organizuojant prašymų grąžinti PVM pagal Tarybos direktyvos 2008/9/EB ⁽¹⁾ 5 straipsnį persiuntimą, atsiranda galimybė sumažinti kompetentingoms institucijoms tenkančią administracinę naštą, susijusią su neįvykdytų mokesčių išipareigojimų išieškojimu įsisteigimo valstybėje narėje;
- (11) valstybės narės taip pat gali pateikti aktualią informaciją OLAF, kai mano, kad tai tikslinga. Taip OLAF galėtų vykdyti savo įgaliojimus atlikti sukčiavimo, korupcijos ir kitos neteisėtos veiklos, kenkiančios Sąjungos finansiniams interesams, administracinius tyrimus ir padėti valstybėms narėms koordinuoti veiksmus, kuriais siekiama apsaugoti Sąjungos finansinius interesus nuo sukčiavimo;
- (12) Komisija gali turėti prieigą prie informacijos, pateiktos arba surinktos pagal Reglamentą (ES) Nr. 904/2010, tik tokia apimtimi, kokia yra būtina Komisijai priklausančioms ir šio reglamento tikslais valstybių narių naudojamoms elektroninėms sistemoms prižiūrėti, eksploatuoti ir plėtoti;
- (13) tvarkant asmens duomenis Reglamento (ES) Nr. 904/2010 tikslais, taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 ⁽²⁾. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ⁽³⁾ taikomas Sąjungos institucijų ir įstaigų to reglamento tikslais vykdomam asmens duomenų tvarkymui. Kova su sukčiavimu PVM pripažįstama svarbiu tiek Sąjungos, tiek jos valstybių narių bendro viešojo intereso tikslu. Kad būtų pasiekti Reglamento (ES) Nr. 904/2010 tikslai, t. y. tikslas bendradarbiauti ir keistis informacija, kuri padeda teisingai apskaičiuoti PVM, kontroliuoti, kad PVM būtų tinkamai taikomas, visų pirma, sandoriams Bendrijos viduje, ir kovoti su sukčiavimu PVM, tikslinga numatyti konkrečius ir ribotus tam tikrų teisių ir prievolių, nustatytų Reglamente (ES) 2016/679, apribojimus;
- (14) konkrečiau, visapusiškas Reglamente (ES) 2016/679 numatytų teisių ir pareigų taikymas stipriai pakenktų kovos su sukčiavimu PVM veiksmingumui, kadangi tai, visų pirma, leistų duomenų subjektams trukdyti vykdomiems tyrimams ir rizikos profilio nustatymui. Tai kenktų oficialiems ar teisinio pobūdžio tyrimams, analizei arba procedūroms, vykdomiems pagal Reglamentą (ES) Nr. 904/2010. Tai taip pat neleistų vykdyti kompetentingų institucijų administracinio bendradarbiavimo, kuris yra viena iš pagrindinių kovos su sukčiavimu PVM priemonių. Todėl turėtų būti numatyti apribojimai, susiję su teise į skaidrią informaciją, teise gauti informaciją, kai asmens duomenys renkami iš duomenų subjekto, teise gauti informaciją, kai asmens duomenys yra gauti ne iš duomenų subjekto, duomenų subjekto teise susipažinti su duomenimis, teise reikalauti ištrinti duomenis, teise nesutikti su duomenų tvarkymu ir teise, susijusia su automatizuotu atskirų sprendimų priėmimu, įskaitant profiliavimą. Naudojimasis šiomis teisėmis turėtų būti apribotas tik tiek, kiek būtina, kad nebūtų pakenkta tikslams, kurių siekiama pagal Reglamento (ES) Nr. 904/2010 1 straipsnį. Šis apribojimas turėtų būti taikomas tik tam tikrų duomenų kategorijų, nurodytų to reglamento 1, 14 ir 17 straipsniuose, atžvilgiu ir tik tokiu mastu, kuris tikrai būtinas siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi PVM srities teisės aktų ir atitinkamų šio reglamento nuostatų;
- (15) kadangi tikslo vykdyti PVM slėpimo ir sukčiavimo PVM prevenciją, tyrimą ir tokius atvejus nustatyti neįmanoma pasiekti, pasitelkiant kitas tiek pat veiksmingas, tačiau mažiau suvaržančias priemones, šie apribojimai yra tikrai būtini, siekiant to konkretaus tikslo. Jie taip pat yra proporcingi, atsižvelgiant į Sąjungos ir valstybių narių prarandamas pajamas bei į tai, kad, siekiant veiksmingai kovoti su sukčiavimu, itin svarbu, kad būtų sudarytos galimybės susipažinti su informacija. Informacijos, kuri yra renkama pagal šį reglamentą ir kuria pagal jį keičiamasi, tvarkymas ir saugojimas yra leidžiamas tiek, kiek tai susiję su kovos su sukčiavimu PVM tikslais. Informacija, kuri yra renkama pagal šį reglamentą ir kuria pagal jį keičiamasi, neličia neskelbtinų duomenų. Ji negali būti toliau tvarkoma taip, kad tai būtų nesuderinama su tokiais tikslais, įskaitant draudimą ją tvarkyti komerciniais tikslais. Kalbant apie apsaugos priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimui arba neteisėtam susipažinimui su duomenimis ar jų perdavimui, Reglamente (ES) Nr. 904/2010 jau nustatytos išsamios sąlygos dėl kompetentingų nacionalinių institucijų galimybės susipažinti su duomenimis ir dėl jų tolesnio naudojimo, siekiant to reglamento bendrojo tikslo. Duomenų laikymo laikotarpis turėtų būti apribotas tiek, kiek būtina siekiamiems tikslams pasiekti;

⁽¹⁾ 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/9/EB, nustatanti Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles (OL L 44, 2008 2 20, p. 23).

⁽²⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

⁽³⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

- (16) kadangi Tarybos reglamentu (ES) 2017/2454 ⁽¹⁾ nuo 2021 m. sausio 1 d. taip pat iš dalies keičiamas Reglamento (ES) Nr. 904/2010 17 straipsnis, būtina iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) 2017/2454, siekiant atnaujinti atitinkamas kryžmines nuorodas į tą straipsnį. Kadangi Reglamentu (ES) 2017/2454 nuo 2021 m. sausio 1 d. taip pat iš dalies keičiamas Reglamento (ES) Nr. 904/2010 I priedas, būtina iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) 2017/2454, nes I priedas nebereikalingas ir todėl jį reikėtų išbraukti;
- (17) siekiant įgyvendinti nuostatas dėl automatinės prieigos prie muitinių sukauptos informacijos ir prie transporto priemonių registracijos duomenų, reikės naujų technologinių pokyčių, todėl būtina atidėti šių nuostatų taikymą, kad valstybės narės ir Komisija galėtų tuos pokyčius įgyvendinti;
- (18) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. gerinti valstybių narių bendradarbiavimo priemonės ir kovoti su tarpvalstybiniu sukčiavimu PVM srityje, valstybės narės negali deramai pasiekti ir todėl jų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (19) vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalimi, buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, ir jis pateikė oficialias pastabas 2018 m. kovo 21 d.;
- (20) todėl Reglamentas (ES) Nr. 904/2010 ir Reglamentas (ES) 2017/2454 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 904/2010 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 904/2010 iš dalies keičiamas taip:

1) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis išbraukiama;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. 1 dalyje nurodytame prašyme gali būti pateiktas motyvuotas prašymas atlikti konkretų administracinį tyrimą. Institucija, į kurią kreipiamasi, kai būtina, vykdo administracinį tyrimą, konsultuodamasi su besikreipiančiąja institucija. Jei institucija, į kurią kreipiamasi, mano, kad administracinis tyrimas nėra būtinas, ji nedelsdama praneša besikreipiančiajai institucijai apie tokio sprendimo motyvus.

Nepaisant pirmos pastraipos, atlikti tyrimą dėl valstybėje narėje, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, įsisteigusio apmokestinamojo asmens deklaruotų sumų arba sumų, kurios turėjo būti deklaruotos, susijusių su šio apmokestinamojo asmens tiekiamomis prekėmis arba teikiamomis paslaugomis ir apmokestinamų valstybėje narėje, kurioje yra besikreipiančioji institucija, galima atsakyti, tik remiantis bet kuriuo iš šių pagrindų:

a) remiantis 54 straipsnio 1 dalyje numatytais pagrindais, kuriuos institucija, į kurią kreipiamasi, įvertina, vadovaudamasi geriausios praktikos gairėmis dėl šios dalies ir 54 straipsnio 1 dalies sąveikos, kurios turi būti patvirtinamos, laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos;

b) remiantis 54 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse numatytais pagrindais;

c) motyvuojant tuo, kad institucija, į kurią kreipiamasi, besikreipiančiajai institucijai jau yra pateikusi informaciją apie tą patį apmokestinamąjį asmenį ne anksčiau kaip prieš dvejus metus vykdyto administracinio tyrimo eigoje.

Jei institucija, į kurią kreipiamasi, atsisako atlikti antroje pastraipoje nurodytą administracinį tyrimą, remdamasi a arba b punktuose nurodytais pagrindais, ji vis tiek pateikia besikreipiančiajai institucijai visų atitinkamų prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, kuriuos apmokestinamasis asmuo per dvejus ankstesnius metus atliko besikreipiančiosios institucijos valstybėje narėje, datas ir vertes.“;

⁽¹⁾ 2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos reglamentas (ES) 2017/2454, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 348, 2017 12 29, p. 1).

c) įterpiama ši dalis:

„4a. Jeigu bent dviejų valstybių narių kompetentingos institucijos mano, kad reikia atlikti administracinį tyrimą dėl šio straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nurodytų sumų, ir pateikia bendrą motyvuotą prašymą, kuris verčia manyti arba kuriame pateikiama įrodymų, jog esama PVM slėpimo arba sukčiavimo PVM rizikos, institucija, į kurią kreipiamasi, negali atsisakyti atlikti tą tyrimą, išskyrus atvejus, kai remiamasi 54 straipsnio 1 dalies b punkte, 2, 3 arba 4 dalyse numatytais pagrindais. Jeigu valstybė narė, į kurią kreipiamasi, jau turi informaciją, kurios prašoma, ji šią informaciją pateikia besikreipiančiosioms valstybėms narėms. Jeigu gauta informacija netenkina besikreipiančiųjų valstybių narių, jos informuoja valstybę narę, į kurią kreipiamasi, kad būtų toliau vykdomas administracinis tyrimas.

Jeigu valstybė narė, į kurią kreipiamasi, to prašo, administraciniame tyrime gali dalyvauti besikreipiančiųjų institucijų įgalioti pareigūnai. Toks administracinis tyrimas atliekamas bendrai, vadovaujant valstybei narei, į kurią kreipiamasi, ir laikantis jos teisės aktų. Besikreipiančiųjų institucijų pareigūnai gali patekti į tas pačias patalpas ir susipažinti su tais pačiais dokumentais kaip ir institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai ir, jeigu tai leidžiama valstybės narės, į kurią kreipiamasi, pareigūnams pagal šios valstybės narės teisės aktus, apklausti apmokestinamuosius asmenis. Besikreipiančiųjų institucijų pareigūnai tikrinimo įgaliojimais naudojasi tik administraciniam tyrimui atlikti.

Jeigu valstybė narė, į kurią kreipiamasi, neprašo, kad tyrime dalyvautų besikreipiančiųjų valstybių narių pareigūnai, turi būti galimas bet kurios besikreipiančiosios valstybės narės pareigūnų, besinaudojančių savo 28 straipsnio 2 dalyje nurodytais įgaliojimais, dalyvavimas, atliekant administracinį tyrimą, jei tenkinamos tokio dalyvavimo sąlygos pagal valstybės narės, į kurią kreipiamasi, nacionalinę teisę. Bet kokių atveju turi būti galimas pareigūnų iš tų besikreipiančiųjų valstybių narių dalyvavimas konsultavimosi tikslais.

Tuo atveju, kai besikreipiančiųjų valstybių narių pareigūnai turi dalyvauti tyrime arba būti patalpose, administracinis tyrimas atliekamas tik tada, kai toks dalyvavimas arba buvimas administracinio tyrimo tikslais yra užtikrinamas.“;

2) 13 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Informacija perduodama, naudojant standartines formas, išskyrus 50 straipsnyje nurodytus atvejus arba konkrečius atvejus, kai atitinkamos kompetentingos institucijos kitas saugias priemones laiko tinkamesnėmis ir susitaria jas naudoti.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato standartines formas. Tie įgyvendinimo aktai priimami, laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

3) 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„f) informaciją, kurią ji renka pagal Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio 2 dalies a ir b punktus, taip pat informaciją apie kilmės šalį, paskirties šalį, prekės kodą, valiutą, bendrą vertę, valiutos keitimo kursą, vieneto kainą ir grynąjį svorį.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato šio straipsnio 1 dalies a–f punktuose nurodytos informacijos automatinės užklauskos techninius duomenis. Tie įgyvendinimo aktai priimami, laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

c) papildomas šia dalimi:

„3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato šio straipsnio 1 dalies f punkte nurodytos informacijos duomenų elementus. Tie įgyvendinimo aktai priimami, laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

4) 21 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Kiekviena valstybė narė suteikia savo pareigūnams, tikrinantiems Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio 2 dalyje numatytų reikalavimų laikymąsi, prieigą prie šio reglamento 17 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nurodytos informacijos, prie kurios automatinę prieigą suteikia kitos valstybės narės.“;

b) 2 dalies e punktas iš dalies keičiamas taip:

i) i ir ii papunkčiai pakeičiami taip:

„i) prieiga yra susijusi su tyrimu dėl įtariamo sukčiavimo atvejo arba skirta sukčiavimo atvejui nustatyti;

ii) prieiga suteikiama per „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūną, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje, turintį asmeninį naudotojo identifikacinį kodą, kuris skirtas elektroninėms sistemoms ir kuriuo suteikiama prieiga prie šios informacijos.“;

ii) iii papunktis išbraukiamas;

c) įterpiama ši dalis:

„2a. Iš 17 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytos informacijos suteikiama galimybė sužinoti šiuos duomenis:

a) informaciją gaunančios valstybės narės suteiktus PVM mokėtojo kodus;

b) importuotojo ar jo fiskalinio agento, tiekiančio prekes asmenims, turintiems šios dalies a punkte nurodytą PVM mokėtojo kodą, PVM mokėtojo kodus;

c) importuotų prekių, kurias kiekvienas iš šios dalies b punkte nurodytų asmenų Bendrijos viduje tiekia kiekvienam šios dalies a punkte nurodytam PVM mokėtojo kodą turinčiam asmeniui, kilmės šalį, paskirties šalį, prekės kodą, bendrą vertę ir grynąjį svorį;

d) importuotų prekių, kurias kiekvienas iš šios dalies b punkte nurodytų asmenų Bendrijos viduje tiekia kiekvienam kitos valstybės narės suteiktą PVM mokėtojo kodą turinčiam asmeniui, kilmės šalį, paskirties šalį, prekės kodą, valiutą, bendrą vertę, valiutos keitimo kursą, vieneto kainą ir grynąjį svorį, laikantis toliau nurodytų sąlygų:

i) prieiga yra susijusi su tyrimu dėl įtariamo sukčiavimo atvejo arba skirta sukčiavimo atvejui nustatyti;

ii) prieiga suteikiama per „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūną, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje, turintį asmeninį naudotojo identifikacinį kodą, kuris skirtas elektroninėms sistemoms ir kuriuo suteikiama prieiga prie šios informacijos.

Vertės, nurodytos pirmos pastraipos c ir d punktuose, nurodomos informaciją teikiančios valstybės narės valiuta ir yra susijusios su kiekvienu prekių vienetu pateiktoje muitinės deklaracijoje.“;

d) papildomas šia dalimi:

„3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato šio straipsnio 2 dalies e punkte numatytų sąlygų praktinius aspektus, kad informaciją teikianti valstybė narė galėtų nustatyti „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų, vykdančių prieigos prie informacijos veiksmus, tapatybę. Tie įgyvendinimo aktai priimami, laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

e) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato šio straipsnio 2 dalies e punkte ir 2a dalies d punkte numatytų sąlygų praktinius aspektus, kad informaciją teikianti valstybė narė galėtų nustatyti „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų, vykdančių prieigos prie informacijos veiksmus, tapatybę. Tie įgyvendinimo aktai priimami, laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

5) įterpiamas šis straipsnis:

„21a straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė suteikia bet kurios kitos valstybės narės kompetentingai institucijai automatinę prieigą prie toliau išvardytos informacijos, susijusios su nacionaline transporto priemonių registracija:

a) identifikavimo duomenų, susijusių su transporto priemonėmis;

b) identifikavimo duomenų, susijusių su transporto priemonės savininkais ir valdytojais, kurių vardu transporto priemonė užregistruota, kaip apibrėžta registracijos valstybės narės teisės aktuose.

2. Prieiga prie 1 dalyje nurodytos informacijos suteikiama šiomis sąlygomis:

- a) prieiga yra susijusi su tyrimu dėl įtariamo sukčiavimo PVM atvejo arba skirta sukčiavimo PVM atvejui nustatyti;
- b) prieiga suteikiama per „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūną, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje, turinti asmeninį naudotojo identifikacinį kodą, kuris skirtas elektroninėms sistemoms ir kuriuo suteikiama prieiga prie šios informacijos.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos duomenų elementus bei jos automatinės užklauskos techninius duomenis ir praktinius šio straipsnio 2 dalyje numatytų sąlygų aspektus, kad informaciją teikianti valstybė narė galėtų nustatyti „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūną, vykdančių priegios prie informacijos veiksmus, tapatybę. Tie įgyvendinimo aktai priimami, laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

6) 24 straipsnis pakeičiamas taip:

„24 straipsnis

Jei, taikydamos 17–21a straipsnių nuostatas, valstybių narių kompetentingos institucijos keičiasi informacija elektroniniu būdu, jos imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti 55 straipsnio laikymąsi.

Valstybės narės atsako už visus reikalingus savo sistemų tobulinimus, kad minėta informacija būtų galima keistis naudojantis CCN/CSI tinklu ar kitu panašiu, saugiu tinklu, naudojamu, keičiantis 21a straipsnyje nurodyta informacija elektroniniu būdu.“;

7) VII skyriaus antraštė pakeičiama taip:

„BUVIMAS ADMINISTRACINĖSE PATALPOSE IR DALYVAVIMAS ADMINISTRACINIUOSE TYRIMUOSE BEI BENDRUOSE ADMINISTRACINIUOSE TYRIMUOSE“;

8) 28 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„2a. Besikreipiančiųjų institucijų ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu ir pastarosios institucijos nustatyta tvarka besikreipiančiųjų institucijų įgalioti pareigūnai gali dalyvauti, atliekant administracinius tyrimus valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teritorijoje, kad galėtų surinkti 1 straipsnyje nurodytą informaciją ir ją keistis. Tokius administracinius tyrimus bendrai atlieka besikreipiančiosios institucijos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai, vadovaujant valstybei narei, į kurią kreipiamasi, ir laikantis jos teisės aktų. Besikreipiančiųjų institucijų pareigūnai gali patekti į tas pačias patalpas ir susipažinti su tais pačiais dokumentais kaip ir institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai ir, jeigu tai leidžiama valstybės narės, į kurią kreipiamasi, pareigūnams pagal šios valstybės narės teisės aktus, apklausti apmokestinamuosius asmenis.

Kai tai leidžiama pagal valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisės aktus, besikreipiančiųjų valstybių narių pareigūnai gali naudotis tais pačiais tikrinimo įgaliojimais, kokiais naudojasi valstybės narės, į kurią kreipiamasi, pareigūnai.

Besikreipiančiųjų institucijų pareigūnai tikrinimo įgaliojimais naudojasi tik administraciniam tyrimui atlikti.

Besikreipiančiųjų institucijų ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu ir pastarosios institucijos nustatyta tvarka dalyvaujančios institucijos gali parengti bendrą tyrimo ataskaitą.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Besikreipiančiosios institucijos pareigūnai, esantys kitoje valstybėje narėje pagal 1, 2 ir 2a dalių nuostatas, privalo bet kuriuo metu būti pasiruošę pateikti rašytinį įgaliojimą, kuriame būtų nurodyta jų tapatybė ir jų oficialios pareigos.“;

9) 33 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Siekiant skatinti daugiašalį bendradarbiavimą, kovojant su sukčiavimu PVM, ir sudaryti tam palankesnes sąlygas, šiuo skyriumi sukuriamas valstybių narių greito keitimosi tikslinę informaciją apie tarpvalstybinį sukčiavimą, jos tvarkymo bei analizės ir tolesnių veiksmų koordinavimo tinklas (toliau – „Eurofisc“).“;

b) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) b ir c punktai pakeičiami taip:

- „b) vykdo ir koordinuoja greitą daugiašalį keitimąsi tiksline informacija apie tarpvalstybinį sukčiavimą srityse, kuriose veikia „Eurofisc“ (toliau – „Eurofisc“ veiklos sritys), tos informacijos bendrą tvarkymą ir analizę;
- c) koordinuoja dalyvaujančių valstybių narių 36 straipsnio 1 dalyje nurodytų „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų darbą, kai reaguojama į gautus įspėjimus ir gautą informaciją;“;

ii) papildomas šiuo punktu:

- „d) koordinuoja dalyvaujančių valstybių narių administracinius tyrimus, susijusius su 36 straipsnio 1 dalyje nurodytų „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų nustatytais sukčiavimo atvejais, bet neturi įgaliojimų reikalauti, kad valstybės narės atliktų administracinius tyrimus.“;

10) 34 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės, nusprendusios dalyvauti kurioje nors „Eurofisc“ veiklos srityje, aktyviai dalyvauja daugiašalio visų dalyvaujančių valstybių narių keitimosi tiksline informacija apie tarpvalstybinį sukčiavimą, šios informacijos bendro tvarkymo bei analizės ir bet kokių tolesnių veiksmų koordinavimo procese.“;

11) 35 straipsnis pakeičiamas taip:

„35 straipsnis

Komisija „Eurofisc“ teikia techninę ir logistinę paramą. Komisija neturi teisės susipažinti su 1 straipsnyje nurodyta informacija, kuria gali būti keičiamasi per „Eurofisc“, išskyrus atvejus, kai susiklosto 55 straipsnio 2 dalyje numatytos aplinkybės.“;

12) 36 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Valstybių narių ryšių palaikymo pareigūnai tam tikram laikotarpiui iš dalyvaujančių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų paskiria „Eurofisc“ pirmininką.

Valstybių narių ryšių palaikymo pareigūnai:

- a) susitaria dėl „Eurofisc“ veiklos sričių nustatymo ir atsisakymo;
- b) nagrinėja visus klausimus, susijusius su „Eurofisc“ praktiniu veikimu;
- c) bent kartą per metus vertina „Eurofisc“ veiklos vykdymo efektyvumą ir veiksmingumą;
- d) tvirtina 37 straipsnyje nurodytą metinę ataskaitą.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybių narių, dalyvaujančių konkrečioje „Eurofisc“ veiklos srityje, ryšių palaikymo pareigūnai (toliau – dalyvaujantys „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnai) tam tikram laikotarpiui iš dalyvaujančių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų skiria „Eurofisc“ veiklos sričių koordinatorių.

„Eurofisc“ veiklos sričių koordinatoriai:

- a) kaupia iš dalyvaujančių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų gautą informaciją, kaip susitarta tam tikros veiklos srities dalyvių, ir sudaro kitiems dalyvaujantiems „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams sąlygas susipažinti su visa turima informacija; šia informacija keičiamasi elektroniniu būdu;
- b) užtikrina, kad dalyvaujančių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų gauta informacija būtų tvarkoma ir analizuojama kartu su susijusia tiksline informacija apie tarpvalstybinį sukčiavimą, pranešta ar surinkta pagal šį reglamentą, kaip susitarta tam tikros veiklos srities dalyvių, ir sudaro visiems dalyvaujantiems „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams sąlygas susipažinti su rezultatais;
- c) teikia grįžtamąją informaciją visiems dalyvaujantiems „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams;
- d) teikia veiklos tam tikroje veiklos srityje metinę ataskaitą valstybių narių ryšių palaikymo pareigūnams.“;

c) papildomas šiomis dalimis:

„3. „Eurofisc“ veiklos sričių koordinatoriai Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo ir mokymo agentūros (toliau - Europol) ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (toliau - OLAF) gali paprašyti atitinkamos informacijos. Šiuo tikslu ir kaip susitarta tam tikros veiklos srities dalyvių jie gali nusiųsti jiems tiek informacijos, kiek būtina, siekiant gauti prašomos informacijos.

4. „Eurofisc“ veiklos sričių koordinatoriai sudaro kitiems dalyvaujantiems „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams sąlygas susipažinti su iš Europol ir OLAF gauta informacija; šia informacija keičiamasi elektroniniu būdu.

5. „Eurofisc“ veiklos sričių koordinatoriai taip pat užtikrina, kad iš Europol ir OLAF gauta informacija būtų tvarkoma ir analizuojama kartu su susijusia tiksline informacija, pranešta ar surinkta pagal šį reglamentą, kaip susitarta tam tikros veiklos srities dalyvių, ir sudaro dalyvaujantiems „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams sąlygas susipažinti su rezultatais.“;

13) 37 straipsnis pakeičiamas taip:

„37 straipsnis

„Eurofisc“ pirmininkas teikia veiklos visose veiklos srityse metinę ataskaitą 58 straipsnio 1 dalyje nurodytam Komitetui.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma su „Eurofisc“ susijusi procedūrinė tvarka. Tie įgyvendinimo aktai priimami, laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

14) 48 straipsnio 1 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Kai įsisteigimo valstybė narė sužino, kad apmokestinamasis asmuo, teikiantis prašymą grąžinti PVM pagal Direktyvos 2008/9/EB 5 straipsnį, turi mokestinių įsipareigojimų toje įsisteigimo valstybėje narėje, ji gali paprašyti apmokestinamojo asmens sutikimo grąžinamą PVM tiesiogiai pervesti tai valstybei narei, siekiant įvykdyti neįvykdytus mokestinius įsipareigojimus. Kai apmokestinamasis asmuo pritaria tokiam pervedimui, įsisteigimo valstybė narė informuoja grąžinančią valstybę narę apie sumą, dėl kurios gautas pritarimas, ir grąžinanti valstybė narė apmokestinamojo asmens vardu perveda šią sumą įsisteigimo valstybei narei. Įsisteigimo valstybė narė, vadovaudamasi savo nacionaline teise ir administracine praktika, informuoja apmokestinamąjį asmenį, ar dėl pervedtos sumos mokestinis įsipareigojimas įvykdytas visiškai, ar iš dalies. Tačiau grąžinamo PVM pervedimas įsisteigimo valstybei narei nedaro poveikio grąžinančios valstybės narės teisei susigrąžinti sumas, siekiant įvykdyti įsipareigojimus, kuriuos apmokestinamasis asmuo turi pastarosios valstybės narės atžvilgiu.

Kai mokestiniai įsipareigojimai įsisteigimo valstybėje narėje yra ginčijami, įsisteigimo valstybė narė, gavusi apmokestinamojo asmens sutikimą, gali pervestas grąžinamas sumas panaudoti kaip saugojimo priemonę, jei toje valstybėje narėje užtikrinama veiksminga teisminė peržiūra.“;

15) XIII skyriaus antraštė pakeičiama taip:

„RYŠIAI SU KOMISIJA IR KITOMIS SAJUNGOS INSTITUCIJOMIS, ĮSTAIGOMIS, ORGANAIS IR AGENTŪROMIS“;

16) 49 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„2a. Valstybės narės gali pranešti OLAF aktualią informaciją, kad ta tarnyba galėtų apsvarstyti galimybę imtis tinkamų veiksmų pagal savo įgaliojimus. Kai ta informacija gaunama iš kitos valstybės narės, pastaroji gali reikalauti, kad informacija būtų perduodama tik gavus jos išankstinį sutikimą.“;

17) 55 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisijos saugumo akreditacijos tarnybos tinkamai akredituoti asmenys gali susipažinti su šia informacija tik tiek, kiek to reikia elektroninėms sistemoms, kurių prieglobą teikia Komisija ir kuriomis valstybės narės naudojasi, įgyvendindamos šį reglamentą, prižiūrėti, tvarkyti ir plėtoti.“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Visam šiame reglamente nurodytam informacijos saugojimui, tvarkymui ar keitimui ta informacija taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) 2016/679 (*) ir (EB) Nr. 45/2001 (**). Tačiau, siekdamas tinkamai taikyti šį reglamentą, valstybės narės apriboja Reglamento (ES) 2016/679 12–15, 17, 21 ir 22 straipsniuose numatytų pareigų ir teisių apimtį. Tokie apribojimai nevirsija to, kas tikrai būtina, siekiant užtikrinti interesus, nurodytus to reglamento 23 straipsnio 1 dalies e punkte, visų pirma:

a) siekiant sudaryti galimybę valstybių narių kompetentingoms institucijoms tinkamai įvykdyti savo užduotis šio reglamento tikslais; arba

b) siekiant išvengti trukdymo oficialiam arba teisiniam nagrinėjimui, analizei, tyrimams ar procedūroms šio reglamento tikslais ir užtikrinti, kad nebūtų pakenkta mokesčių slėpimo ir mokestinio sukčiavimo prevencijai, tyrimui ir nustatymui.

Šiame reglamente nurodyta informacija tvarkoma ir saugoma tik šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais ir ši informacija toliau nėra tvarkoma su tais tikslais nesuderinamu būdu. Kitais tikslais, pavyzdžiui, komerciniais tikslais tvarkyti asmens duomenis pagal šį reglamentą draudžiama. Šios informacijos saugojimo laikotarpiai apribojami tokios trukmės laikotarpiu, kiek tai būtina tiems tikslams pasiekti. Šio reglamento 17 straipsnyje nurodytos informacijos saugojimo laikotarpiai nustatomi, remiantis atitinkamos valstybės narės teisės aktuose numatytais senaties terminais, tačiau jie netrunka ilgiau kaip dešimt metų.

(*) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

(**) 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).“;

18) 58 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 (*) 5 straipsnis.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

19) I priedas išbraukiamas.

2 straipsnis

Reglamento (ES) 2017/2454 pakeitimai

Reglamento (ES) 2017/2454 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(1) 5 punktas pakeičiamas taip:

„5) 17 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato šio straipsnio 1 dalies a–f punktuose nurodytos informacijos automatinės užklauskos techninius duomenis. Tie įgyvendinimo aktai priimami, laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

(2) 8 punktas išbraukiamas.

3 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnio 3 punkto a, b ir c papunkčiai, 4 punkto a, c ir e papunkčiai ir 5, 6 ir 14 punktai taikomi nuo 2020 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge 2018 m. spalio 2 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. LÖGER
